

ಸೋವಿಯತ್ ರಷ್ಯಾದ ಲೂನ 2

ಚಂದ್ರನ ಗೋಚರ ಮುಖ (ಕಪ್ಪುಭಾಯಿ), ಅಗೋಚರ ಮುಖ (ಹೆಚ್ಚು ಕುಳಿಗಳು)

‘ಮೇರಿಯಾ’ ಎಂದರೆ ಸಮುದ್ರ ಎಂದೂ, ಉಳಿದ ಭಾಗ ಬೆಟ್ಟಗಳಿರುವ ‘ಹೈಲ್ಯಾಂಡ್’ ಎಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆಯುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಶತಮಾನಗಳೇ ಬೇಕಾದವು. 20ನೇ ಶತಮಾನದ ಮಧ್ಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಆರಂಭವಾದದ್ದು ಅಂತರಿಕ್ಷ ಯುಗ. ಇದರ ಪ್ರಾರಂಭೋತ್ಸವವೂ ಅಂದಿನ ಸೋವಿಯತ್ ರಷ್ಯಾ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಸ್ಪರ್ಧಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿದ ಅಮೆರಿಕ ಸಂಯುಕ್ತ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಿಂದಾಯಿತು. ಯುದ್ಧವೆಂದರೆ ಜನ ಸಾಯಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ದೇಶ ದಿವಾಳಿಯಾಗಬೇಕಿಲ್ಲ. ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಅಸ್ತತ್ವ ಹಿಡಿದು ಬೌದ್ಧಿಕ ಯುದ್ಧವನ್ನೂ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟ 1947ರಿಂದ 1990ರವರೆಗಿನ ಕಾಲಘಟ್ಟ ನಮಗೆ ಶೀತಲ ಯುದ್ಧವೆಂದೇ ಪರಿಚಿತ. ಆಕಾಶವನ್ನೇ ರಣರಂಗ ಮಾಡಿ ಪೈಪೋಟಿಗಳಿದ ಈ ಎರಡು ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು

ಅಂತರಿಕ್ಷದ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಬುನಾದಿ ಹಾಕಿದವು. ಅದರ ಮೊದಲ ಅಧ್ಯಾಯ ತೆರೆದದ್ದು ಸೋವಿಯತ್ ರಷ್ಯಾವೇ. 1957ರ ಅಕ್ಟೋಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ಸ್ಪೂಟ್‌ನಿಕ್-1 ಕೃತಕ ಉಪಗ್ರಹವನ್ನು ಕಕ್ಷೆಗೆ ಸೇರಿಸುತ್ತಲೇ ಶುರುವಾಯಿತು ಆರಂಭದ ಅಧ್ಯಾಯ. 58 ಸೆಂಟಿ ಮೀಟರ್ ಅಗಲದ, 83 ಕಿಲೋ ಗ್ರಾಂ ತೂಕದ ನಾಲ್ಕು ಆಂಟೆನಾ ಹೊತ್ತ ಸ್ಪೂಟ್‌ನಿಕ್, 21 ದಿನ ಭೂಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಹಾಕಿ ಬೀಪ್ ಬೀಪ್ ಎಂದು ಸದ್ದುಮಾಡುತ್ತ 70 ಮಿಲಿಯನ್ ಕಿ.ಮೀ. ಸುತ್ತಿದಾಗ ಸೋವಿಯತ್ ರಷ್ಯಾ ತನ್ನ ಸಾಧನೆಗೆ ಹೆಮ್ಮೆಪಟ್ಟಿತು, ಇದರ ಹಿಂದೆಯೇ 1961ರಲ್ಲಿ ಯೂರಿ ಗಗಾರಿನ್, ಗಗನಯಾನಿಯನ್ನು ಓಸ್ಟೋಕ್ ಎಂಬ ನೌಕೆಯಲ್ಲಿ ಅಂತರಿಕ್ಷಕ್ಕೆ ಕಳಿಸುವಲ್ಲಿ ಯಶ ಕಂಡಿತು. ಗಗಾರಿನ್ ಹೆಸರು ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ನಿಂತಿತು.

ಪೈಪೋಟಿಯ ಪರಿಣಾಮ

ಅಮೆರಿಕದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಜಾನ್ ಎಫ್ ಕೆನಡಿ ವಸ್ತುಶಃ ಕಳವಳಗೊಂಡಿದ್ದರು. ಪರಮಾಣು ಅಸ್ತ್ರ ತಯಾರಿಕೆಯಲ್ಲೂ ಮುಂದಿದ್ದ ರಷ್ಯಾ ಅಂತರಿಕ್ಷದ ಯಜಮಾನನಾದರೆ? ತುರ್ತಾಗಿ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷ ಲಿಂಡನ್ ಜಾನ್ಸನ್ ಅವರನ್ನು ಕರೆದು, ‘70ರ ದಶಕ ಮುಗಿಯುವ ವೇಳೆಗೆ ಅಮೆರಿಕದ ಪ್ರಜೆಯೊಬ್ಬ ಚಂದ್ರನ ಮೇಲೆ ಇಳಿಯಬೇಕು’ ಎಂದು ಮನದಾಳದ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದಾಗ ಅದು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬರುವ ಮೊದಲು ಸಿದ್ಧವಾದದ್ದೇ ಕೇಪ್ ಕ್ಯಾನವೆರಲ್‌ನ ಕೆನಡಿ ಸ್ಪೇಸ್ ಸ್ಟೇಷನ್, 1968ರಲ್ಲಿ. ಚಂದ್ರನ ಮೇಲಿಳಿದ ಅಪೊಲೋ-11ರಿಂದ ತೊಡಗಿ, ಅಪೊಲೋ-17ರವರೆಗಿನ (ಅಪೊಲೋ-13 ಯಾನ ವಿಫಲವಾಯಿತು, ಅಮೆರಿಕನ್ನರು ಸಂಖ್ಯೆ 13ನ್ನು ಅಶುಭ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದುದಕ್ಕೆ ಇದು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದ್ದು ಒಂದು ವಿಪರ್ಯಾಸ) ಎಲ್ಲ ಮಾನವಸಹಿತ ಚಂದ್ರಯಾನ ಕೈಗೊಂಡದ್ದು ಈ ಕೇಂದ್ರದಿಂದಲೇ. ಈ ಹಂತಕ್ಕೆ ಬರುವ ಮುನ್ನ ದಾರಿ ರಷ್ಯನ್ನರಿಗೂ ಸುಗಮವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಅಮೆರಿಕನ್ನರಿಗೂ ಸುಲಭವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಎರಡು ದೇಶಗಳ ಪೈಪೋಟಿ ಹಲವು ಏಳುಬೀಳುಗಳನ್ನು ಕಂಡಿತು.

ಸೋಲಿನ ಸೋಪಾನದ ಮೇಲೆ

ಗೆಲುವಿನ ಪರಮಾನ್ವ!

ಚಂದ್ರನ ಮೇಲೆ ಇಳಿಯಲು ಹಲವು ವರ್ಷಗಳ ತಾಂತ್ರಿಕ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಸೋವಿಯತ್ ಯೂನಿಯನ್ ಮತ್ತು ಅಮೆರಿಕ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಹೋದವು. ಎರಡನೇ ಮಹಾಯುದ್ಧದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಜರ್ಮನಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿದ ವಿ-2 ರಾಕೆಟ್‌ಗಳು ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಉಪಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಎತ್ತರಕ್ಕೊಯ್ಯಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದವು. ಇದರೊಂದಿಗೆ ಅಂತರಿಕ್ಷದ ಚಹರೆಯೇ ಬದಲಾಯಿತು. ಈ ಎರಡೂ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಶೀತಲ ಸಮರಕ್ಕೆ ಈ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವೇ ಬೆನ್ನೆಲುಬು. ಸೋವಿಯತ್ ಒಕ್ಕೂಟದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಕ್ರುಶ್ಚೇವ್ (1953-1964), ಅನಂತರ ಆ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಬಂದ ಬ್ರೆಜ್ಝೆವ್ (1964-1982) ಅಂತರಿಕ್ಷ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ನೂಕುಬಲ ಕೊಟ್ಟರು. ಇವರನ್ನು

ಲೇಂಜರ್-7 ತೆಗೆದ ಚಂದ್ರನ ಮೇಲ್ಮೈ ಚಿತ್ರ